

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 Oslo

OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	
07/01998-29	
DATO - 4 DES. 2007	
AN	EKSP.
586	

Lilleaker 30. november 2007

Høringsuttalelse støtteordning for ny fornybar energi

Småkraftforeninga er Norges største interesseorganisasjon innen energibransjen. Vi opplever en sterk medlemsvekst, og har i dag om lag 570 kraftverk/planlagte kraftverk som medlemmer.

Vi viser til høringsbrev av 02.10.07 om støtteordning for ny fornybar energi.

Ustabile eller manglende rammevilkår

Investeringer i småkraftverk har en avskrivningsperiode på opp til 67 år. Da sier det seg selv at næringen til en viss grad må ha stabile og forutsigbare rammevilkår. Både sertifikatsaken og den siste tids skatteskjerpelse for enste år, kan illustrere at rammevilkårene verken er tilstrekkelige eller tilfredsstillende forutsigbare. I 2003 ble bl.a. innslagspunktet for grunnrenteskatt hevet fra 1500 KVA til dagens grense på 5500 KVA. Nå foreslås en reversering kun tre år etter at grensen ble hevet.

Tilsvarende ble det i 2003 lovt en sertifikatordning som ble avlyst i 2006. Daværende Olje- og energiminister lovte en "minst like bra" ordning som sertifikatene. Vi kan med skuffelse og forundring registrere at dette ble 4 øre/kWh i stedet for om lag 20 øre/kWh.

El-sertifikater er en optimal ordning

Småkraftforeninga gav i sin tid tilslutning til en felles svensk – norsk sertifikatordning. Begrunnelsene var blant annet at ordningen ville generere et reelt tilskudd til produsent i størrelsesorden 15 – 20 øre/kWh, og som opplagt ville påvirke investeringsbeslutningene. Ordningen var dessuten teknologinøytral og rettighetsbasert. Ordningen ville dessuten ha vært fleksibel i og med at støttenivået ville gjenspeile forholdet mellom tilbud og etterspørsel.

Argumentene til støtte for en feed-in ordning er i stor grad de samme men da med motsatt fortegn. Kort oppsummert har den foreslåtte støtteordningen følgende svakheter:

- Den generer at altfor lavt støttenivå. 4 øre/kWh påvirker ikke investeringsbeslutninger. Skal ordningen være minst like bra som sertifikatene, må støttebeløpet økes til minimum 15 øre/kWh.
- Ordningen er ikke teknologinøytral. Det vil medføre at man får mindre fornybar kraft ut av pengene.
- Ordningen er rammestyr og ikke rettighetsstyrt.
- Tildeling skjer ført etter konsesjonsbehandling, noe som er et helt avgjørende punkt. Hvis dette blir stående er ordningen helt uten verdi, da støtten ikke vil påvirke investeringsbeslutningen.
- Ordningen er lite fleksibel og kan ikke tilpasses endrede rammevilkår.
- Støttebeløpet vil raskt bli symbolsk siden støttebeløpet ikke skal justeres for prisstigning.

- Ordningen kan blokkere for annen grønn premiering, blant annet den Engelske LEC-ordningen som i dag generer 1,2 øre/KWh. Denne ordningen aksepterer trolig ikke subsidiert produksjon.
- Støtteordningen er begrenset til de første 3 MW og 12 GWh. Som et minimum burde all fornybar energi motta støtte dvs. for alle anlegg opp til 10 MW eller 40 GWh.

I Econ-rapporten "Vilkår for ny kraftproduksjon", Rapport 2007-097, har Econ sammenlignet sertifikater og den foreslåtte innmatningstariffen. Svakheterne til innmatningstariffene er i første rekke at ordningen ikke er teknologinøytral slik at ikke

Småkraftforeningas primære standpunkt blir derfor at man går bort fra en ordning med feed-in støtte, og gjenopptar arbeidet med å innføre en sertifikatordning. Først i Norge, og senere sammen med den svenske ordningen. Sertifikatene kan om ønskelig suppleres med en feed-in ordning for umodne teknologier.

Sekundært gir Småkraftforeninga uttalelse om den foreslåtte feed-in ordning.

Løsning:

§ 3 – støttebeløpene er differensierte og dermed ikke teknologinøytrale. Ordningen bør gjøres teknologinøytral og med et støttebeløp som er minst like god som sertifikatordningen, dvs. minimum 15 øre/kWh.

Hvis kraftprisen overstiger 52 øre/kWh vil det ikke bli gitt støtte pga. de foreslåtte nedtrappingsreglene. For mange kraftverk som har lave fastprisavtaler vil dermed dette slå kraftig ut. Det bør vurderes å unnta kraftverk i fastprisavtaler under 45 øre/kWh fra nedtrappingsreglene.

I tillegg bør som et minimum også grensen på 45 øre/kWh indeksjusteres.

Ordningen er rammestyrte, og ikke rettighetsbasert. Det vil virke investeringsdempende. Ordningen bør som et minimum gjøres rettighetsbasert.

§ 4 – som for sertifikatordningen nyttes begrepet byggestart som grense. Dette er en dårlig fundamentert forutsetning og er basert kun på en uttalelse av en tidligere minister. Produksjonsstart er et langt mer presist begrep og Småkraftforeninga ber om at dette nyttes i stedet.

§ 6 – støttevolumet bør økes til 20 GWh, noe som tilsvarer opp til 5 MW gitt 4000 produksjonstimer (på full effekt). Det vil samsvare med Småkraftforeningas forslag om bunnfradrag for grunnrenteskatt.

§ 7 – det legges ikke opp til et rettighetsbasert system, men det blir en vurdering etter konsesjon. Dette innebærer at det ikke er mulig å basere investeringen på støttebeløpet siden det altså ikke er klart før etter konsesjon er gitt. Dermed vil ordningen ikke kunne påvirke investeringsbeslutningen, noe som jo er hele poenget med ordningen.

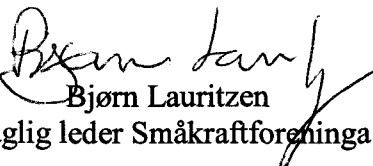
Det er en forutsetning for at ordningen skal få effekt at den gjøres rettighetsbasert slik at man er sikret støtte i det man får konsesjon (i tillegg må støttebeløpet opp).

§ 9 – det går ikke frem om et kraftverk kan gå ut av ordningen etter å først å ha mottatt støtte. Mange småkraftprodusenter vil være svært reservert mot å gå inn i en ordning som kan blokkere for annen grønn premiering. Den nevnte LEC-ordningen til England generer i dag om lag 1,2 øre/kWh. Denne støtten gis for hele produksjonen hvis anlegget er under 10 MW.

Det må avklares om LEC-ordningen ikke godtar statlig feed-in støtte. En mulig løsning er som nevnt at den kun blokkerer for den delen av produksjonen som mottar feed-in støtte men aksepterer øvrig produksjon (over de første 12 GWh).

§ 10 – mikrokraftverk må velge mellom fritak fra forbruksavgift og feed-in støtte. Med tanke på det beskjedne volumet disse utgjør, virker det uhensiktsmessig å etablere et byråkrati på dette. En kan likevel ikke snakke om noen overkompensasjon, da slike mikrokraftverk har en vesentlig høyere investeringskostnad per kWh enn større anlegg.

Med hilsen

Bjørn Lauritzen
Daglig leder Småkraftforeninga